

Grundlovsforslag for at være et overordentlig dybt Indgreb i dets Net (K. Pedersen: Nei!).

Sa, det kan være, at den Deel af det menige Folk, som har valgt det ærebe Medlem, er af hans Mening; men det kan ikke nytte, at han benægter, at der udenfor hans Kreds er en stor Mængde Mænd af det menige Folk, som dele min Mening, og jeg siger, at, dersom det menige Folk efter den Valgret, det nu har, kan skabe et Folkething og et Landsting, som hvert især stemmer for en saa stor Indskrænkning i dets Rettigheder, vil Slikt saa meget lettere kunne lade sig gjøre, naar det menige Folks Indflydelse paa disse Forsamlinger, og navnlig paa Landstinget, bliver saaledes forandret, som Grundlovsforslaget tilsigter. — Den høitagtede Minister, som nys talte, brugte det Udtryk, at det var en overordentlig Høide af philosophisk Abstraction, en saa usædvanlig Høide, at den hidtil var ganske ukjendt her i Landet, som de Mænd havde lagt for Dagen, der i sin Tid havde sluttet sig til Grundlovsforslaget; men efterat have lært Befolkningens Stemning at kjende, havde forladt det . . .

Formanden: Den ærebe Taler har misforstaaet den høitærebe Ministers Udtalelser.

K. Jensen: Det forekommer mig, at den ærebe Minister udtalte, at det var en overordentlig Høide af philosophisk Abstraction, hvortil de Mænd havde hævet sig, som i sin Tid vare med at indstille Grundlovsforslaget til Vedtagelse, men som senere have forladt det; var dette ikke Ministerens Tanke? (Stemmer: Jo!) Jeg taler ikke her om, hvor det er steet; det lægger jeg ingen Vægt paa; men jeg lægger Vægt paa den Høide af philosophisk Abstraction, som der skal være viist ved at opgive den Indstilling, som man i sin Tid har været med at gjøre. Om det er steet i den ene eller den anden Forsamling, er uden Forskjel; thi den philosophiske Abstraction bliver den samme. Dertil siger jeg, at en saadan Høide af philosophisk Abstraction er meget langt fra usædvanlig hertilands; jeg kan nævne den ærebe Minister en meget stor Mængde Exempler paa en saadan, fra mit Standpunkt endnu langt mere beklagelig Høide af philosophisk Abstrac-

tion, idet jeg kunde henvise til en stor Mængde Medlemmer af vore lovgivende Forsamlinger, som høit og helligt have lovet deres Bælgere at holde paa Grundloven af 1849, men som, ved at være komne her, have opnaaet en saarædeles stor Høide af philosophisk Abstraction, at de aldeles have glemt den lave Befolkning, der satte dem op paa dette Høidepunkt. Det er ikke usædvanligt hertilands, at vi have saadanne store philosophiske Kraftgenier. — Det havde for mig en overordentlig Interesse at høre den ærebe Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) tage Ordet. Han taler saa sjældent, at allerede hans Optræden har Nyhedens Interesse, og han taler altid med en saadant Virtuositet, at Enhver, som glæder sig ved et elegant Foredrag, ikke vil blive stuffet ved at høre ham. Jeg var for mit Vedkommende særligt spændt paa det Udbytte, som jeg var vis paa, at hans Tale vilde give tilbedste. (En Stemme: Saa?) Sa, jeg var vis derpaa; thi han staaer i denne Sag noget nær som Barnefaber, som Den, der er den naturlige Mand til at anbefale det lille, uskyldige Bæsen, vi her have med at gjøre. Jeg ventede derfor, at, hvis der var Noget, som kunde sige noget Godt om dette Pus, maatte det være ham, og min Forventning — jeg tilstaaer det aabent — tiltog med hvert Ord, den ærebe Rigsdagsmand fremsførte. Jeg vil til min Undskyldning gjøre opmærksom paa, at han optraadte med sin sædvanlige Overlegenhed, og med en saadan Mine, at, hvem der ikke kjendte ham noiere end jeg, nødvendigviis maatte vente, at vi vilde faae noget Overordentligt at høre af hans Mund idag. Han kom med den grundlovgivende Rigsforsamlings Forhandlinger, og allerede, da han bladede i den store Bog, tænkte jeg, at der maatte komme noget helt Mærkværdigt frem, som vi ikke tidligere havde drømt om, og især ventede jeg det, da han strax i Begyndelsen af sit Foredrag gav sig Mine af at ville imøbegaae den ærebe Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning); men det varede desværre ikke længe, før jeg sølte en høit uhyggelig Skuffelse; thi istedetfor at komme med noget Argument mod den nævnte ærebe Rigsdagsmand, henviste den